

Les comunitats del bisbe Lobinger

Dij, 16/06/2011 per Francesc Romeu

[Pensa-t'ho bé!](#)

Gràcies a una atenta invitació, ahir ens vam trobar a Barcelona amb el bisbe emèrit de Aliwal, a Sudàfrica, Fritz Lobinger, convidat per l'Editorial Herder per poder parlar dels seus dos llibres: "El altar vacio" i "Equipos de ministros ordenados". Lobinger té un projecte molt experimentat en les comunitats joves d'Àfrica, Amèrica i Àsia, segons el qual ell proposa que les comunitats cristianes, a banda del capellà, haurien de tenir també uns equips de laics, ben preparats i disposats, que es dediquessin, a temps parcial, al servei de la comunitat. Aquests equips, segons ell -aquesta és la novetat!- haurien de ser ordenats pel bisbes. Aquesta seria una solució, diu ell, no només per la manca de capellans sinó també per procurar la participació i la implicació de tota la comunitat. Evidentment això no es pot fer sense l'acceptació dels capellans que haurien de canviar la seva manera de treballar, que encara és molt individualista, i haurien de procurar formes de treball en equip i que procurin la co-responsabilitat i el co-treball. És per aquest motiu que el bisbe Lobinger ha preparat aquests dos llibres que són uns materials senzills per a la formació dels capellans i de les comunitats. La seva finalitat, ens ha dit ell, més que la de crear polèmica o imposar noves formes o nous estils, és la de poder fer grups de discussió que es puguin plantejar on comença i on acaba avui dia la participació. No ens amaga que, durant aquestes presentacions, ell ha trobat molta por, sobretot per part dels bisbes i dels capellans. És per això que va procurar fer uns materials senzills de treball.

El bisbe Fritz Lobinger, que ja té 82 anys, però que se'l veu amb un esperit ben jove, va néixer a la ciutat alemanya de Passau, però ben jove, amb 26 anys, ja va anar de missioner cap a Sudàfrica, aconseguint però el doctorat en missionologia per a la Universitat de Munster. A Sudàfrica va ser el cofundador de l'Institut de Pastoral de Lumko, creat per la Conferència Episcopal de Sudàfrica. Des del 1988 fins el 2004 va ser el bisbe d'Aliwal i, poc després de la seva jubilació, des del 2008, s'ha retirat al monestir de Mariannahill, a Sudàfrica. Però la seva experiència s'ha anat consolidant en la mesura en la que ha anat per tots els continents amb aquesta proposta de revitalització de la vida i les responsabilitats de les comunitats cristianes i del ministeri dels capellans. Darrera de la seva proposta s'hi veu una mala consciència davant de tantes comunitats cristianes que arreu del món, per la manca de capellans, no tenen la missa dominical i, per tant, queden distanciats de l'Eucaristia durant molt de temps, fins que no els visita el capellà-missioner. Lobinger creu que això es resoldria si les comunitats tinguessin uns ministres ordenats que poguessin fer serveis litúrgics i assistencials dins de la pròpia comunitat. Per a ell, que ho ha viscut en molts països de missió, això no és una teoria sinó una realitat. Per exemple, ell es refereix al cas de molts llocs del Brasil o d'Indonèsia on l'Eucaristia la celebra un capellà però és un equip el qui porta tota la celebració de l'Eucaristia. De fet, es tractaria d'això, de procurar que un equip de la pròpia comunitat sigui el qui faci els treballs de la comunitat, sense negar el paper del capellà celibatari i dedicat totalment, però que ara seria també un coordinador d'equips petits que es dediquen -a jornada partida- en projectes de la comunitat. Així, és la comunitat la qui genera els mateixos equips i els seus propis líders.

Certament aquesta teoria -o pràctica- queda molt clara en les joves esglésies d'aquests països però és molt més difícil de trasplantar-ho a Europa. Pel que fa als vells països d'Europa Lobinger diu que aquí caldria crear noves comunitats o petites comunitats que incorporin una alegria i una il·lusió semblant a la de les noves i joves esglésies on tenen molt clar que primer de tot és la comunitat i després els sacraments. En el cas nostre sembla que primer són els sacraments i després la comunitat. O encara pitjor, primer és el capellà, després els sacraments i al final de tot la comunitat. Això és el que s'hauria d'invertir segons el treball del bisbe Lobinger. Com diu ell, no podem estar-nos mirant el cel i demanant-li a Déu que ens doni vocacions, perquè el que hem de fer és mirar cap a banda i banda i descobrir aquelles vocacions que ja existeixen enmig nostre.